

[BOROWIZNA *sb f*

A pl borowizny.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde także XVIII w. w innym znaczeniu.

Miejsce gęsto porośłe sosnami; pinifer mons, locus, solum piniferum Cn:

*Szereg: »lasy i borowizny«: Wićien álbo Witenes Xiążę Litewłkie z tyfiącem y olmią fet iezdnych/
przes láfy y borowizny kozácką drogą do zięmie Lenczyckiey wtárgnął StryjKron 324 (Linde).*

MM